

DE PIJPKRANT

Gemeentelijke
woonvisie vrij
voor inspraak
p. 3

Feestwinkel
Witbaard
bestaat 108 jaar
p. 8

JAARGANG 37 | NUMMER 7 | december 2007 | VERSCHIJNT ACHT KEER PER JAAR

Krakers bezetten een stuk grond in De Pijp en protesteren zo tegen de woningnood en het verdwijnen van betaalbare woningen. Twaalf sociale huurwoningen worden op deze plek vervangen door negen prijzige appartementen. Welke bewoners gaat De Pijp in de toekomst herbergen en wie zoekt zijn toevlucht tot de stal?

Leden van Kraakgroep De Pijp op het door hun gekraakte terrein aan de Van Ostadestraat.

foto: Peter Lange

© 2007 Marijke van Mil | Mops Amsterdam

Wijkcentrum zoekt gedreven bestuurders

Wijkcentrum Ceintuur zoekt gedreven mensen die het een uitdaging vinden de organisatie te verbeteren. We stimuleren en ondersteunen activiteiten van bewoners uit de wijk en proberen samen met onze partners tijdig in te spelen op problemen in de wijk. We richten ons in de eerste plaats op De Pijp en in de tweede plaats op het stadsdeel. We willen een soepel lopende organisatie waar de creativiteit niet gesmoord wordt door een log apparaat. Het Dagelijks Bestuur is de werkgever van het personeel. We zoeken kandidaten die door het waarborgen van het goed lopen van de organisatie zich in willen zetten voor de cohesie, leefbaarheid van de wijk. Kennis van bedrijfsvoering van een kleine organisatie is daarbij erg nuttig. We streven naar een DB dat goed communiceert, daadkrachtig is, draagvlak weet te creëren onder zowel medewerkers, vrijwilligers als aangesloten groepen en daarmee snel tot besluiten kan komen. Niet door veel te vergaderen, maar door hoofd- en bijzaken te scheiden en ook per e-mail snel knopen door te hakken. Interesse voor een verder gesprek? Reageer naar g.zijlstra@wijkcentrumceintuur.nl

Onschuldig geveltuintje

Zelfs een onschuldig geveltuintje is onderhevig aan de wet. Deze op de foto mag volgens de gemeente niet, want het heeft een gemetseld bakstenen muurtje. Bewoonster zag op andere plekken in de buurt een

soortgelijk muurtje en gezien haar medische beperking leek haar een opgehoogd tuintje wel handig. Sinds ze er weer bij kan ziet het geheel er verzorgd uit. De gemeente dacht er anders over: afbreken of voor 300 euro een bouwvergunning aanvragen. 'Als iedereen dat nou eens ging doen...' is natuurlijk de gedachte er achter van de gemeente. Maar het leuke van een geveltuin is nou juist, dat iedereen het net weer anders doet. Verschil moet er zijn. Meer dan 700 handtekeningen laten zien dat buurtbewoners haar steunen in haar strijd voor het behoud van het opgehoogde tuintje. Volgens haar advocaat is een dergelijk geveltuintje zelfs te klein om er een bouwvergunning voor te moeten aanvragen. Gemeente, laat deze bewoonster en vertrouw op uw burgers. Heus niet iedereen wil een Belgisch bakstenen gevelletje voor z'n raam! (SvB)

Op 10 januari 2008 luidt Wijkcentrum Ceintuur op feestelijke wijze het nieuwe jaar in en neemt het tevens afscheid van verschillende medewerkers en bestuursleden. U bent van harte uitgenodigd hen de hand te schudden en een voorspoedige toekomst te wensen!

ondersteuner en adviseur van huurders. In de laatste jaren werkte zij gedreven en enthousiast als medewerker van het Huurteam de Pijp en heeft zij honderden huurders in Oud-Zuid van advies voorzien. Agnes gaat genieten van haar welverdiende pensioen!

Emile Verstege, Rein Douze en Ben de Haan

Samen vormden zij twee jaar lang het Dagelijks Bestuur van Wijkcentrum Ceintuur en zetten zij zich op vrijwillige basis in voor de belangen van het wijkcentrum. De bestuursperiode was soms turbulent en van het DB werd veel gevraagd. Nu is het tijd om plaats te maken voor nieuwe bestuursleden en de fakkel aan hen over te dragen. Het DB wordt bedankt voor hun tomeloze inzet voor de organisatie!

Guido Zijlstra

Velen kennen hem als de coördinator van het Wijksteunpunt Wonen Oud-Zuid en als algemeen coördinator van het wijkcentrum. Guido vertrekt naar Amsterdam Zuidoost, waar hij een Wijksteunpunt Wonen gaat opzetten en ongetwijfeld tot eenzelfde succes zal maken als in Oud-Zuid!

Agnes Benjamin

Is al vele jaren op verschillende plaatsen in Amsterdam actief als

Raëva Komproue

Was bij Wijkcentrum Ceintuur gedetacheerd door Pantar Amsterdam. Bijna twee jaar lang was zij als baliemedewerkster het aanspreekpunt voor de bezoekers van het wijkcentrum. Raëva heeft intussen een nieuwe werkplek gevonden en bouwt verder aan haar toekomst. Wij wensen haar daarbij heel veel succes!

Oof

Heeft in de afgelopen vier jaar als beheerder van de dependance en de werkgroepenruimte van het wijkcentrum vele vrijwilligers gewijs gemaakt binnen de organisatie en ervoor gezorgd dat de faciliteiten steeds tot ieders beschikking stonden. Ook Oof heeft onlangs een nieuwe werkkring gevonden!

Nieuwjaarsfeest Wijkcentrum Ceintuur
Donderdag 10 januari 2008
16.00 tot 19.00 uur
Filmtheater Rialto
Ceintuurbaan 338

De Pijp Krant zoekt redacteuren

Samen met andere vrijwilligers een mooie krant maken voor uw eigen buurt?

Wij zijn op zoek naar redacteuren die ons team komen versterken. Schrijft u graag over onderwerpen die De Pijp Krant belangrijk vindt zoals lokale politiek, wonen of natuur en milieu? Neem dan contact met ons op. De Pijp Krant bestaat al 37 jaar. Wij gaan met veel plezier door. Lid worden van onze redactie?

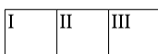
T. 676 4800. Vraag naar Gert Meijerink of Maarten Wesselink, Emailen kan natuurlijk ook: pijpkrant@wijkcentrumceintuur.nl.

Colofon

Redactie Maarten Wesselink, Sandra van Beek, Sharita Bhikharie, Hans Hesseling, Herbert Koobs, Birgit Prinz, Peter Lange, Steven Diemel, Tineke Visser. **Eindredactie** Gert Meijerink. **Bijdragen** Tjerk Dalhuisen, Rick van Hemert, Guido Zijlstra. **Fotografie** Peter Lange, Maarten Wesselink. **Vormgeving** Gert Meijerink. **Strip** Marijke van Mil. **Illustraties** Birgit Prinz, Bart van Waterschoot. **Cryptogram** Rikus Spithorst. **Druk** Dijkman Offset BV. De Pijpkrant is een uitgave van Stichting Wijkcentrum Ceintuur. Hij verschijnt acht keer per jaar in een oplage van 15.000 stuks en wordt huis aan huis bezorgd. Voor vragen, opmerkingen of klachten over de bezorging: 676 4800. Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, 1074 VT Amsterdam pijpkrant@wijkcentrumceintuur.net www.wijkcentrumceintuur.net

Cryptogram

Wat is nou met vlag en wimpel de leukste buurt van Amsterdam? Breng de letters bij de Romeinse cijfers over naar dit vakje en klaar!

De oplossing van de vorige keer: planten

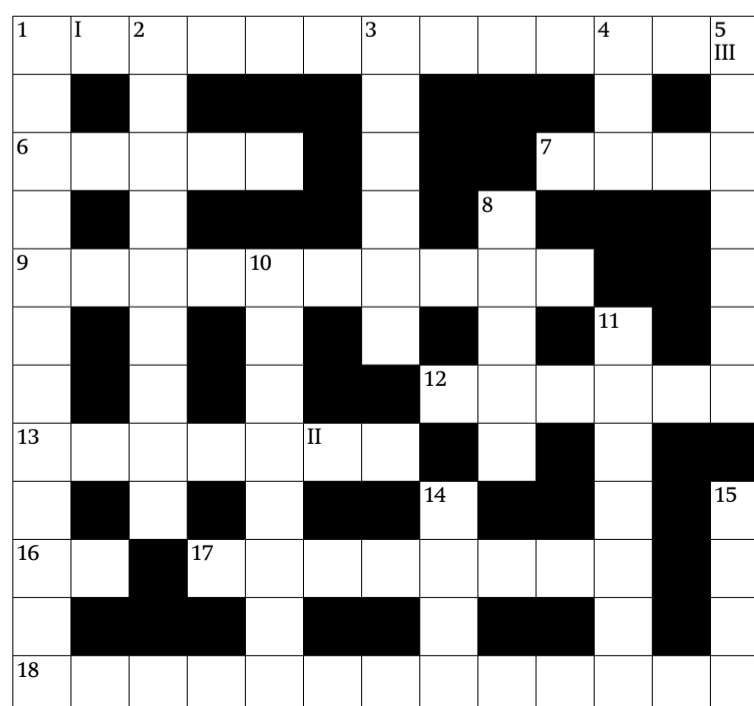
Door Rikus Spithorst

Naar rechts:

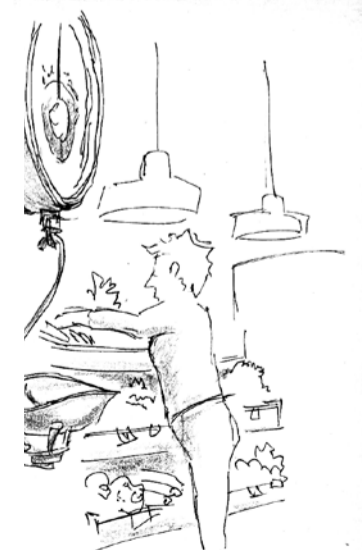
- Afdeling van de houtbond?
- Klinkt metalig bij de rechtbank
- Aankleedmeisje
- Er eveneens niet toegestaan
- Die onduidelijke dwarsmast is een bende
- Familie van de klapsigaar?
- Eerder en voorbij gebukt
- Vertragsafkorting
- Die junk maakt alles op

Naar beneden:

- De wetenschap van de Story en de Privé
- Kroeg of schoolklas
- Daar hangt een vrucht uitbouwen te zijn
- Dat lichaamsdeel is een betaalmiddel voor snoep
- Motief op stof uit de laserjet
- Hij en zij zijn 'r een heilig boek
- Zij werken in de bediening en in de supermarkt
- Twee keer slecht om op te zitten
- Schaatsmeisje
- Een Europeaan zuivert het bloed

Bart in De Pijp

Reformwinkel 'De aanzet' Frans Halsstraat

Huurdersverenigingen willen alternatieve woonvisie

- Wat betaalt u in 2020 voor uw woning?
- Waar kunnen uw kinderen terecht als ze het huis uit gaan?
- Waar gaat u heen als u straks slecht ter been bent?
- Blijft de buurt wel leuk en gemengd?
- Waarom zijn de huizen zo duur?

Buurtmanifestatie voor betaalbare wonen (Foto: Maarten Wesselink)

Bezetting bouwterrein aan de Van Ostadestraat. (Foto: Maarten Wesselink)

Op 7 december gaf de gemeente haar woonvisie vrij voor inspraak. In het voorjaar volgen de stadsdelen met een hierop gebaseerde stadsdeelvisie. Dikke pakken papier, maar staat er in wat de Amsterdamse huurders graag willen? De Huurdersverenigingen de Pijp en Zuid zetten zelf een debat op over de toekomst van het wonen. Zij willen niet een dikke nota maken, waarop maar weinig mensen zullen reageren. Zij willen van de huurders zelf horen wat ze vinden van belangrijke thema's. Dat gaan ze doen door gericht flyers en enquêtes te verspreiden, gesprekken aan te gaan, een vragenlijst uit te zetten via de website www.inmijnwijk.nl (in januari in de lucht) en door het organiseren van een debat in het voorjaar. Specifieke groepen bewoners worden op prikkelende wijze gestimuleerd te reageren, zodat straks een breed gedragen huurdersvisie gepresenteerd kan worden.

De gemeente kiest ervoor om alle inkomensgroepen te helpen. Zo denkt de gemeente een gemengde stad dichterbij te brengen. Zij trekt geld uit om starters te helpen de extreme huizenprijzen op te brengen. Is dat verstandig of is dat juist koren op de molen van de mensen die verdienen aan de schaarste? Gaan de prijzen niet juist nog verder omhoog als je mensen subsidie gaat geven omdat de huizen anders te duur zijn?

De huurdersverenigingen willen fundamenteel andere keuzes centraal stellen. Het gaat er in de eerste plaats om dat mensen in de wijk zeker zijn van hun positie. Dat ze

weten dat ze hun huur kunnen betalen, dat ze niet overvallen worden door dreigementen van de overheid zoals bij de beruchte Dekkerplannen van het vorige kabinet. De vele reacties op deze plannen en de grote zorgen onder huurders die toen zichtbaar waren moeten zichtbaar worden in een woonvisie.

Verder denken de huurdersverenigingen dat veel mensen zich zorgen maken over de ontwikkeling van de prijzen. De huren zijn de afgelopen tien jaar explosief gestegen en dat geldt ook voor de huizenprijzen. Zittende huurders zijn gelukkig deels ontzien, maar de kansen om in Oud-Zuid nog een betaalbare woning te vinden zijn steeds kleiner. Waar gaan de kinderen die nu in dit stadsdeel opgroeien straks wonen? Gaan zij een betaalbare woning vinden in de buurt?

Dat geldt ook voor ouderen. Veel mensen willen zo lang mogelijk in hun woning blijven. Maar wat als je slecht ter been wordt. Kan je dan ruilen met je benedenburen op de begane grond? Of schiet de huur dan als een raket omhoog, als de woning beneden tenminste nog te huur zou zijn?

Hoe zit het met de grotere gezinnen? Kan je nog wel doorschuiven naar een betaalbare grotere woning, of zijn die helemaal niet te vinden? Worden grotere woningen wel verhuurd aan grote gezinnen of zijn ze zo duur dat ze vooral worden bewoond door tweeverdieners met hoge inkomens?

Wie verdient eigenlijk aan al die peperdure woningen? Zijn de huizen wel echt zo veel waard of komt de prijs door het tekort aan woonruimte? De

huurdersverenigingen zien gevallen van grove speculatie, waarin panden in korte tijd vele keren van eigenaar wisselen. Huurders worden uitgekocht of staan onder druk om te vertrekken, terwijl de uiteindelijke koper een gigantisch bedrag betaalt voor een kleine etage. De tussenhandel steekt grote bedragen in zijn zak. Zijn huurders en kopers daarbij gebaat?

Een andere belangrijke vraag is ook of de buurt zich wel ontwikkelt in de goede richting. De Pijp staat nog bekend om zijn veelzijdigheid, maar blijft dat ook zo? Zijn het niet vooral de hogere inkomens die de buurt in komen en de lagere die vertrekken? Is dat op termijn wel goed voor de buurt? Vinden starters nog wel een plekje?

Vele vragen en straks hopelijk ook duidelijke antwoorden. Oplossingen voor alle knelpunten zullen niet snel voor handen zijn. De invloed van het stadsdeel op de woningmarkt is gering en dat geldt zelfs voor de gemeente. Veel wordt bepaald door ontwikkelingen op de woningmarkt en verder door het landelijke beleid. Toch is het van groot belang de mening van huurders op een rij te zetten. Dat geeft immers aanknopingspunten voor verdere actie. Richting stadsdeel, gemeente, rijk, woningcorporaties of wie ook.

Huurdersvereniging de Pijp i.s.m.
Huurdersvereniging Zuid

De gemeentelijke woonvisie is te vinden op: www.wonen.amsterdam.nl/nieuws/nieuws_internet/woonbeleid_tot_2020

Guido Zijlstra neemt afscheid en blikt terug

Wijkcentrum Ceintuur

Guido Zijlstra is één van de langstzittende medewerkers van het Wijkcentrum Ceintuur. Hij is coördinator van het Wijksteunpunt Wonen Oud-Zuid en algemeen coördinator. Zijlstra vertrekt per 1 februari naar Amsterdam ZuidOost om er een Wijksteunpunt Wonen op te zetten. De Pijp Krant vroeg hem terug te blikken en vijf hoogtepunten uit zijn carrière bij het wijkcentrum op een rij te zetten.

1. Wijksteunpunt Wonen

"Voor ons werk zijn wij afhankelijk van subsidies van het stadsdeel. Een paar jaar geleden kondigde de stadsdeelwethouder een bezuiniging aan waardoor wij onze activiteiten moesten verminderen. Dat terwijl de vraag van huurders om ondersteuning juist toenam en in Den Haag plannen werden ontwikkeld om de huurprijzen vrij te geven. Wij hebben toen een plan ontwikkeld waarin we het aanbod aan huurdersondersteuning hebben afgestemd op de vraag van bewoners. De conclusie was dat niet minder maar juist méér ondersteuning noodzakelijk was: niet alleen voor individuele huurders, maar ook voor bewonersgroepen en huurdersverenigingen. We wilden de positie van huurders op alle niveaus verstevigen. Doordat het plan

goed was doortimmerd en helder onderbouwd wisten we hiervoor steun te verwerven bij de stadsdeelraad. De wethouder werd 'overruled', ons budget werd verhoogd en wij richtten het eerste 'Wijksteunpunt Wonen' op. Voor andere stadsdelen werd Oud-Zuid een voorbeeld: op verschillende plaatsen werden soortgelijke initiatieven genomen. Inmiddels is in alle stadsdelen een WSW opgericht. Die zijn overigens niet allemaal even groot en hetzelfde georganiseerd. Het WSW Oud-Zuid heeft ongeveer veertien medewerkers, terwijl bij het WSW Zuidoost maar twee mensen werken. Eén van de redenen om de overstap naar Zuidoost te maken is om ook dat WSW op de kaart te gaan zetten en uit te bouwen."

2. Bakkerpanden

"In 1992 was ik aanwezig bij een bewonersavond die was georganiseerd door projectontwikkelaar G.W. Bakker. Hij had een heldere boodschap aan 64 huishoudens: iedereen moest verhuizen want hun woningen werden verbouwd tot luxe koopappartementen. We hebben toen een bewonerscommissie opgericht en zijn deze commissie gaan ondersteunen. In het begin hebben we heel veel overlegd met de projectontwikkelaar, maar zijn niet verder gekomen: hij hield vast aan zijn plannen. Uiteindelijk zijn we in de rechtszaal beland. Helaas hebben veel bewoners de rechtszaak niet afgewacht. Ze vertrokken vanwege het lange tijdsverloop. Sommigen vertrokken ook omdat ze er niet in geloofden. Ik heb in die tijd heel wat sceptische geluiden gehoord. Men vond ons nobel, maar ook naïef want tegen een projectontwikkelaar als Bakker

zouden we het uiteindelijk wel afleggen. Daarin kreeg men uiteindelijk ongelijk: de bewoners wonnen de zaak. Bakker gaf op en verkocht het complex aan een woningbouwvereniging. De volhouders wonen daar nog steeds, in een opgeknapt woning. De lege woningen zijn intussen samen-gevoegd en verkocht.

Deze zaak blijft mij bij omdat het een casus is die laat zien dat goede ondersteuning aan huurders zin heeft en leidt tot resultaat. Helaas moet je als bewoner soms wel over een lange adem beschikken."

3. Stank in het trappenhuis

"Ik heb de laatste jaren flink wat geprocedeerd bij de kantonrechter en hierbij regelmatig de grenzen opgezocht. Het is makkelijk om alleen de zaken te beginnen die kansrijk zijn, maar het wordt juist interessant om te procederen als je weet dat de huurder een punt heeft, maar de kans op succes juridisch klein is. Een mevrouw aan de Ceintuurbaan stoorde zich aan de regelmatige stanklucht die opsteeg uit het trapluik, net achter de gemeenschappelijke voordeur. Ze woonde zelf op de eerste verdieping. De huurcommissie wees die klacht af: het kon niet geconstateerd worden en bovendien werd mevrouw erdoor maar weinig in het woongenot geschaad, want zij woonde immers op één-hoog. Ik ben toen naar de kantonrechter gegaan en het vonnis luidde: "Anders dan de huurcommissie oordeelt de kantonrechter dat stankoverlast een in aanmerking te nemen gebrek is, nu het redelijkerwijs te verwachten huurgenot mede omvat een normaal en ongehinderd gebruik van het trappenhuis." De kantonrechter stelde

de huurprijs vast op 55% van de maximaal toegestane huurprijs. Het vonnis werd gepubliceerd in diverse vakbladen. In een van die bladen schreef een verhuurdersadvocaat een commentaar dat bol stond van de frustratie. Zo maar wat flarden: 'een zaak met een luchtje', 'de kantonrechter maakt zich er makkelijk van af', 'de argumentatie overtuigt niet' en 'voor de verhuurder zijn de druiven zuur'. Ik kon er wel om lachen toen ik het las. De klacht van de huurder was reëel en niet uit de duim gezogen. Dan is het prettig om je gelijk te halen in een zaak die veel andere rechtshulpverleners niet hadden aangenomen."

4. Studentenhuis

"Het valt mij op dat jongeren en studenten vaak maar moeizaam zijn te bewegen om actie te ondernemen tegen hun verhuurder. Ze zijn vaak al lang blij als ze een woning of een kamer hebben en nemen een hoge huur of een vervelende huisbaas op de koop toe. Terwijl de meeste kamerbewoners een hele stevige positie hebben. Ik herinner mij dat we voor een studentenkamer in de 1e Jan van der Heijdenstraat de huur wisten te verlagen van 250 tot 60 euro per maand. Het puntensysteem voor kamers kent namelijk geen minimum-huurprijs, zodat voor een kleine kamer ook maar heel weinig huur mag worden gevraagd. Bij een studentenhuis in De Pijp wisten we 25.000 euro aan huur van de verhuurder terug te vorderen. Jarenlang had hij de studenten financieel uitgebuit. En bij de voormalige zusterflat van het Andreas-ziekenhuis, dat is omgebouwd tot een studentenflat, kregen alle studenten hun admini-

stratiekosten terug nadat wij bij de directie hadden aangekaart dat de kosten niet redelijk waren. Er is dus vaak meer mogelijk dan studenten zich realiseren."

5. Meldpunt Ongewenst Verhuurgedrag

"In de afgelopen tien jaar heb ik vaak te maken gehad met verhuurders die het niet zo nauw nemen met de regels en de fatsoensnormen. Een aantal keren werden de ramen van ons kantoor ingegooid en talloze malen heb ik te maken gehad met scheldkanonnades en bedreigingen aan de telefoon. Eenmaal ontving ik zelfs een brief van een advocaat, die namens een verhuurder liet weten dat ik er rekening mee moest houden dat 'onbekenden' op korte termijn geweld tegen mij zouden gebruiken. Hij adviseerde mij de politie in te schakelen. "Het spijt cliënt voor u," zo eindigde de brief... Gelukkig is er nooit iets gebeurd. In 1999 werd ik gevraagd om gevallen van 'ongewenst verhuurgedrag', zoals wij dit fenomeen zijn gaan noemen, te inventariseren en aanbevelingen te doen voor maatregelen. Uit de rapportage bleek dat veel huurders te maken hebben met een vervelende huisbaas. Ik vond dat er een meldpunt moest komen, van waaruit huurders in dit soort gevallen ondersteuning kunnen krijgen. Dat meldpunt kwam er en is onderdeel van het netwerk van de Wijksteunpunten Wonen. Huurders kunnen tegenwoordig op heel veel gebieden ondersteuning krijgen en ik ben blij dat ik daar een bijdrage aan heb kunnen leveren!"

Zoekplaatje

Kees Stokvis is bezig om zijn familiestamboom in kaart te brengen. Tijdens zijn speurtocht is hij deze foto tegengekomen. De foto is omstreeks 1900 gemaakt in De Pijp op de stoep van de kruideniers- en grutterswarenwinkel van de familie J.W. Stokvis (zie opschrift op de winkelruit). Het is de zaak geweest van zijn grootvader. Meer is er niet van bekend. Kees weet wel dat het in die tijd een hele gebeurtenis was als er een foto werd

gemaakt. Alle nieuwsgierige buurtkinderen wilden dan ook op de foto. Zie hier het resultaat!

Wie weet meer van deze foto? Herkent u zichzelf of iemand anders? Of weet u in welke straat in De Pijp deze winkel is geweest? Laat het ons weten om het verhaal achter de foto volledig te maken (pijpkant@wijkcentrumceintuur.nl).

(SB)

Hee, een struisvogel in de Lutmastraat

En zo kan het gebeuren dat je zomaar een struisvogel in de Lutmastraat ziet verschijnen. Nieuwsgierig loopt hij op hoge poten de straat over in de richting van een man, die aan taichi doet. Met armen en benen maakt de man zorgvuldige, langzame, vertraagde bewegingen, terwijl de struisvogel struis en hooghartig met lange nek toekijkt, op weg naar... een filmcamera!

Dit incident vond plaats op een doordeweekse ochtend in oktober in de Lutmastraat, waar filmopnamen werden gemaakt voor een muziekclip van ICP, de Instant Composers Pool.

De surrealistische voorstelling maakte heel wat tongen los van buurtbewoners, die nieuwsgierig toekeken, uitroepend: "Hé, een struisvogel!" "Nee, 't is een emoe!" wist een ander.

Het dier had de hele buurt nog wel willen verkennen, maar werd toch op een zeker moment aan zijn veren lijf vastgehouden door Bert Roelofs van Bert's Animal Verhuur, die gespecialiseerd is in dieren voor amusementsdoeleinden. Even verderop in de straat stond zijn grote truck geparkeerd met nog meer dieren uit zijn stal, maar deze waren niet meer nodig. Barbara Hin, regisseuse en Pijpbewoonster had samen met regisseur Martin van der Veen al aan twee 'takes' genoeg vanwege de voortreffelijke acteerprestaties van de emoe en de taichi man, in werkelijkheid trompettist Thomas Heberer. De autonome videoclip, die heel wat belooft, zal binnenkort te zien zijn via de ICP.

Hun website, ICPorchestra.com, verwijst naar de geschiedenis van de muziekimprovisatie van de Instant Composers Pool, die in de jaren '60 begon onder de bezielende leiding van componist Misha Mengelberg en drummer Han Bennink en die door de jaren heen stand heeft gehouden met jazz, humor, theater en muziek van het moment. Op 27 oktober vierde de ICP haar veertigjarig bestaan met een concert in het Bimhuis.

Sandra van Beek

Bart van Waterschoot exposeert

In delicatessenwinkel Puyck, Sarphatipark 34, kunt u tot het einde van dit jaar tekeningen van Pijp Krant illustrator Bart van Waterschoot bekijken en ook kopen.

Voedselbank Kerstactie

Doet u ook mee met de kerstactie van de voedselbank? Kijk in uw keukenkastjes of u nog wat lekkers kunt missen. Hebt u thuis misschien ook nog winterkleding die u niet meer aandoet of kleding van uw kinderen? Vrijwilligers van de voedselbank maken kerstpakketten en delen gratis winterkleding uit. Op woensdag 19 december kunt u tussen 10:00 en 16:00 uur uw bijdrage inleveren bij het Buurtcentrum De Pijp, aan de 2e Van der Helststraat 66.

Inburgeren met De Pijp Krant

Bewoner: Stephan

Woont in De Pijp sinds: 2000

Leeftijd: 46 jaar

Wat doet u zoal deze week?

Werk, werk en nog eens werk. Ik houd van mijn werk. Als ik thuis kom ga ik eten en daarna lekker televisie kijken.

Wat hebt u gisteravond gegeten en hoe kwam u daaraan?

Bami met kip, ik heb het zelf gemaakt. Ik vind het leuk om zelf te koken; Irakees, Indonesisch of een Nederlandse maaltijd met gehaktballen en stampot. Ik heb ook wel eens geprobeerd zelf kroketten te maken, maar dat is niet eenvoudig. Ze worden snel te hard of te slap.

U woont 7 jaar in De Pijp. Waar kwam u vandaan?

Ik kom uit Bagdad, de hoofdstad van Irak. Na mijn asielaanvraag woonde ik eerst in Eindhoven en Wageningen. Daarna ben ik naar De Pijp verhuisd, mijn broer woonde daar al zes jaar aan het Hendrik de Keyserplein. In 2000 slaagde ik voor mijn cursus Nederlands en wilde ik gaan werken. Ik had nog geen werkvergunning en ben vrijwilligerswerk gaan doen in de Vredeskerk. Met de katholieke kerk was ik in Irak al bekend, mijn grootvader was er pastor. Na de schoonmaakkploeg ben ik gaan assisteren bij het schikken van de bloemen. Voor elke zondag maken ze verse bloemstukken; één voor het altaar, de mariakapel en de heiligenkapel. Voor het altaar staat het grootste bloemstuk, dat is de basis, de bron van inspiratie. Weet je dat ze in de kerk zelfs een bloemenkamer hebben, met opbergkasten voor de vazen, stromend water en theedoeken om de vazen mooi op te poetsen?

Had je al eerder met bloemen gewerkt? In Irak hadden we een zaak in bruidskleding. Daarbij hoorde ook het verzorgen van boeketten voor trouwerijen en verlovingen. Het zijn de bloemen die de kleur geven. Die bepalen uiteindelijk of het geheel goed oogt. Daarom moet je zoeken naar de juiste combinatie van kleuren. Die moet ik zien én voelen. Als ik met de bloemen werk, ben ik geconcentreerd bezig en kan ik mezelf helemaal vergeten.

Wat is nou eigenlijk leuk aan De Pijp? Al die mensen uit verschillende culturen met verschillende karakters; Nederlands, Arabisch, Surinaams, mensen die lachen of boos kijken, niet één is er gelijk. Maar ik noem ook de drugs die je in coffeshops kunt krijgen. Het is

een teken van vrijheid, zoals je dat alleen in Nederland aantreft en nergens anders. Die vrijheid is voor mij heel belangrijk. Ik kom uit een land waar de overheid beslist over jouw leven. Oorlogen en oproepen voor militaire dienst maken dat je alleen bij de dag kunt leven. Hier kun je richting geven aan je eigen leven, mensen helpen je daarbij, luisteren naar je en bieden je allerlei mogelijkheden. Ik kan mij erover verbazen dat mensen hier hun weg niet kunnen vinden, terwijl er zoveel mogelijkheden zijn om jezelf te ontwikkelen.

Wat laat u uw bezoek zien van De Pijp?

De Albert Cuyp, de Vredeskerk en ook het kleine stukje red-light district aan de rand van De Pijp. Dat laatste is toch kenmerkend voor Amsterdam. Ik laat mijn bezoek ook de coffeshops zien, ze willen graag weten hoe dat eruit ziet. Mijn neefje uit Amerika heb ik een keer meegenomen naar de Febo. Toen ik hem een euro gaf en hij het eten uit de muur haalde was hij helemaal verbaasd. Zo'n efficiënte manier om aan eten te komen had hij nog nooit gezien.

Wat is uw favoriete plek van De Pijp?

Het park, maar eigenlijk meer het Amsterdamse bos dan het Sarphatipark. Daar zijn voor mij teveel mensen om er rust te vinden. In De Pijp zit ik liever aan de kade van de Amstel. Als ik over het water kijk en de oude gebouwen zie en de bomen die zo mooi scheef over het water groeien kan ik er de rust vinden die ik op sommige dagen nodig heb.

Wat is beslist vervelend aan De Pijp?

De gehorigheid van de huizen. Je hoort alles van elkaar en dat vind ik wel lastig. Ook is het moeilijk om een groter huis te vinden. Maar verder kan ik niets bedenken wat ik vervelend vind.

Welke verslaving heeft u?

Fietsen! Als mijn band lek is heb ik een slechte dag. Boodschappen doen met de fiets, de MP-3 speler aan en dan lekker hard fietsen, heerlijk is dat.

Wat zijn uw droomwensen? Een groter huis en dan een klein gezin. Een paar kinderen en een vrouw die me begrijpt en het leven met me wil delen.

tekst en beeld: Maarten Wessellink

koken met Tineke

illustratie Bigit Prinz

Appel- en ananasbeignets

Het is een gezellige Oud hollandse traditie om op oudejaarsavond olie-bollen en appelbeignets te eten, het hoort er gewoon bij. Met dit recept kun je appelbeignets én ananasbeignets maken. Indicatie verhouding van de ingrediënten:

- 0,5 kop zelfrijzend bakmeel
- 1 theelepel suiker
- 1,25 dl koud sodawater
- 1 ei licht geklopt
- olie om in te frituren
- appels en/of blik ananasringen

1. Appelbeignets: verwijder met een appelboor het klokhuis van de geschildte appels en maak schijven (appelringen) van de appels. Ananasbeignets: laat de ananasringen uit het blik ananas goed uitlekken en drogen.
2. Zeef meel en suiker in een kommetje. Maak een kuiltje in het midden. Voeg water en ei tegelijkertijd toe. Kloppen tot alle vloeistof is opgenomen en er geen

klontjes meer in het mengsel zitten. Afgedekt met plastic twintig minuten laten staan.

3. Giet drie centimeter olie in een middelgrote, diepe pan; en verhit de olie. Doop met een tang of vork steeds één ring tegelijk in het beslag en zorg dat er op beide kanten een laagje beslag komt. Laat voorzichtig twee à drie ringen tegelijk in de hete olie zakken, vier minuten op matig vuur bakken tot ze goudbruin en knapperig zijn. Haal de ringen voorzichtig uit de olie met een tang of schuimspaan en laat ze uitlekken op keukenpapier. Herhalen met de rest van de ananas en appel en het beslag.

Eet smakelijk!

Tip: van de beignets die over zijn kun je een dag later lekkere gebakjes maken. Je doet er dan een flinke dot slagroom op en daar druk je dan dikke schijfjes banaan en/of kiwi in. Decoreren met pure chocoladekorrels.

DE PIJPKRANT Nieuwjaarsborrel

De kerstboom de deur uit, oud & nieuw voorbij, een nieuw jaar is begonnen en dat willen we graag met u vieren. Lezers, schrijvers, geïnterviewden, iedereen die in de afgelopen jaren aan onze krant heeft meegewerkt nodigen we van harte uit op de redactie van De Pijp Krant. We heffen dan samen het glas op het jaar 2008 én een nieuwe jaargang van de Pijp Krant. Wijkcentrum Ceintuur Gerard Doustraat 133 Op zaterdag 5 januari 15:00 uur.

Open Ateliers De Pijp breekt bezoekersrecord

voor een 'Hard Hat Tour' door het Rijksmuseum. Tijdens die tour word je onder begeleiding, met speciale schoenen, een vest aan en een bouwhelm op, door de ontmantelde ruimtes geleid van het museum in restauratie. De prijswinnaars zijn: M. Moolhijzen (Amsterdam), M. Hesp (Aerdenhout), J. Kammeijer (Amsterdam), S. Scheller (Amsterdam) en W. Stark (Amsterdam).

Duizenden bezoekers
De atelierroute die in het weekend van 27 en 28 oktober in de Amsterdamse Pijp plaatsvond is zeer succesvol verlopen. Duizenden geïnteresseerden bezochten de deelnemende kunstenaars en creatief ondernemers in hun atelier of bedrijf. De centrale tentoonstelling in de Oranjekerk, waar van alle deelnemers een kunstwerk hing, ontving op zaterdag 1.519 bezoekers en op zondag 2.167. Nooit eerder in Amsterdam kwamen er zoveel bezoekers naar een centrale expositie van een atelierroute.

De foto's
De impressies van de Open Ateliers De Pijp op deze pagina zijn van fotograaf Peter Lange. 1. atelier Loes Verbeek, 2. atelier Criss Esser, 3. atelier KdJ33, 4. performance Gita Hacham bij Oranjekerk, 5. werkplaats Stéphane Martial, 6. centrale tentoonstelling Oranjekerk, en 7. atelier Els Knaap. Junior verslaggever Johanna (6 jaar) fotografeerde op de opening van de centrale expositie personen achter de schermen: a. Johanna zelf door Klaartje Pander, b. Anita Frank (beleidsmedewerster Kunst bij het stadsdeel), c. Frans Salman (organisator atelierroute), d. Marcel Möller (cultuurbemiddelaar Oud-Zuid) en e. Egbert de Vries (stadsdeelvoorzitter, opdrachtgever voor de atelierroute).

Winnaars 'Hard Hat Tour'
Uit de bezoekers die tijdens de atelierroute een kunst aankoop deden werden vijf winnaars geloot

Plan stadsdeelkantoor stuit op protest

Moet historisch en beeldbepalend gebouw van roeivereniging wijken voor nieuw stadsdeelkantoor? (Foto: Maarten Wesselink)

Eind 2006 heeft het dagelijks bestuur van stadsdeel Oud-Zuid een begin gemaakt met een haalbaarheidsonderzoek naar drie mogelijke nieuwbouwlocaties voor een nieuw stadsdeelkantoor. De locatie aan de Hobbemakade heeft op dit moment de voorkeur van het dagelijks bestuur, maar levert bij veel bewoners weerstand op. Wat zijn de gevolgen van een groot kantoor op deze plek en is een nieuw stadsdeelkantoor eigenlijk wel nodig?

In 1998 zijn voormalige stadsdelen De Pijp en Zuid samengevoegd tot stadsdeel Amsterdam Oud-Zuid. Er zijn nog steeds twee stadsdeelkantoren, één aan de Koninginneweg en één aan de Karel Du Jardinstraat. Het stadsdeel wil zijn diensten centraliseren en vanuit één stadsdeelkantoor gaan werken. Er zijn drie locaties binnen Oud Zuid onderzocht op de mogelijkheid er een nieuw kantoor te bouwen. Deze locaties zijn; het Havenstratterrein (achter het voormalige Haarlemmermeerstation) en de Hobbemakade (waar momenteel roeivereniging De Amstel en een benzinstation zijn gevestigd).

Onder druk van Groen Links wordt sinds begin 2007 ook onderzocht of de locatie aan de Karel du Jardinstraat kan worden verbouwd en vergroot om zodoende op deze

plek het gehele stadsdeelkantoor te vestigen.

Het dagelijks bestuur van Oud-Zuid heeft op dit moment voorkeur gegeven aan de locatie aan de Hobbemakade, omdat deze plek het meest centrale punt binnen Oud Zuid is, het ligt namelijk precies op de grens van De Pijp en Zuid. Daarnaast is het de mooiste locatie, daar waar de Amstelkanalen en de Boerenwetering samen stromen.

Luid protest

De bewoners van de buurten rondom de plek aan de Hobbemakade, de Harmoniehofbuurt aan de Hobbemakade en de Van Goghbuurt aan de Ruysdaelkade / Van Hilligaertstraat, zijn fel gekant tegen nieuwbouw op deze locatie en laten dan ook een luid protest horen. De Van

Goghbuurt heeft een bewonerscommissie, genaamd "De Buurt Actief". Deze bewonerscommissie houdt zich al sinds 2002 bezig met onder meer de openbare ruimte en nu dus ook met de protesten van bewoners, die een nieuw stadsdeelkantoor recht tegenover hun woningen niet zien zitten. Het lijkt een prestigieus project te worden. Het nieuw te bouwen stadsdeelkantoor op deze plek zou 14.000 vierkante meter groot moeten worden en daar moet dan ook nog het nieuw te bouwen onderkomen van Roeivereniging De Amstel bij opgeteld worden. Die zou onderin het te bouwen kantoor moeten komen.

Vijftien verdiepingen

In het haalbaarheidsonderzoek zijn verschillende tekeningen te vinden die tonen hoe het nieuwe kantoor er uit zou moeten zien. In het ergste geval wordt het een gebouw van vijftien verdiepingen hoog, met een bouwhoogte die ruim zestig meter bedraagt!

Wat de gevolgen zijn van een dergelijk bouwvolume laat zich raden: het gebouw neemt alle licht, uitzicht en ruimte weg van met name de bewoners aan de Ruysdaelkade en ook die in de Van Hilligaertstraat. Hun woningen zullen daardoor veel minder waard worden. Een ander schadelijk gevolg is dat de infrastructuur rond deze locatie aan de Hobbemakade totaal overbelast wordt. Op dit moment is de Hobbemakade al één van de drukste en vervuilde straten van de stad. De CO2-uitstoot zal nog veel meer stijgen en een zogenaamd verkeersinfarct zal de bereikbaarheid van het gebied verslechteren en het woongenot verminderen.

Niet passend

Wat volgens "De Buurt Actief" ook een rol speelt is dat een groot nieuw gebouw op deze plek totaal niet past binnen de huidige structuur van het Plan Zuid. Alle woningen rondom

deze plek zijn in de jaren '20 en '30 gebouwd onder Berlage's architectuur.

Begin 2006 heeft het Dagelijks Bestuur van Oud-Zuid een nota uitgebracht met de naam "Visie Groen en Blauw 2020". Dit rapport noemt onder meer: "het herstellen, verbeteren en in stand houden van (historische) water- en groenstructuur, evenals bescherming van historische bebouwing". Het afbreken van het historische roeiverenigingsgebouw dat beeldbepalend is voor deze buurt en de plek dan bebouwen met een gebouw van ruim zestig meter hoog strookt dus in het geheel niet met de nota die het Dagelijks Bestuur nota bene zelf heeft uitgebracht begin 2006.

Met een nieuw, hoog gebouw wordt tevens de gehele zichtlijn van de Boerenwetering verstoord. Het gebouw zal straks al zichtbaar zijn vanaf de Stadhouderskade richting het zuiden en zal ook de zichtlijn verstoren vanaf het Muzenplein / Amstelkade richting het noorden.

Een grote fout

Er zijn nog veel meer redenen waarom een nieuw te bouwen stadsdeelkantoor op deze plek een grote fout zal blijken. U kunt er zich vast wel iets bij voorstellen. Het is niet ondenkbaar dat in het stadsdeel fuseert met een ander stadsdeel of misschien worden de stadsdelen wel helemaal afgeschaft! Waarom is het nodig om zoveel miljoenen te spenderen aan een gebouw dat waarschijnlijk helemaal niet nodig is. Het is een vraag die vele bewoners van de buurt zich al vele malen hebben gesteld.

Rick van Hemert
voorzitter De Buurt Actief

Reageren?
per e-mail: debuurtactief@hotmail.com
per post: De Buurt Actief Van Hilligaertstraat 42, 1072KA Amsterdam

Wijkcentrum Ceintuur op eigen kracht vooruit

Ook voor De Pijp Krant geldt: "Gelukkig gaat in de tussentijd het goede werk gewoon door."

Wijkcentrum Ceintuur is haar financiële zorgen voor een belangrijk deel de baas. Daarmee is nu ruimte voor het aanpakken van een aantal knelpunten in de organisatie. Dit doet het wijkcentrum geheel op eigen kracht. Opvallend is dat van de kant van het stadsdeel tot op heden nauwelijks een praktische helpende hand is geboden.

In het voorjaar van 2006 liet Wijkcentrum Ceintuur weten dat zij in de financiële problemen zat. Bovendien moest een aantal organisatorische zaken opgelost worden. Hierover ging het wijkcentrum het gesprek aan met het toen net nieuwe stadsdeelbestuur. We wilden zo snel mogelijk de problemen oplossen om daarna alle energie weer te steken in de problemen en mogelijkheden die in de buurt spelen. Daar zit immers de kracht en creativiteit van het wijkcentrum. In de loop der jaren zijn daar heel erg veel mooie en voor De Pijp en haar bewoners goede projecten uit voort gekomen.

De reactie van de kant van het stadsdeelbestuur was teleurstellend. Stel eerst zelf orde op zaken, en kom dan nog eens terug. Daarmee zag

het wijkcentrumbestuur zich gedwongen flink te snijden in de uitgaven. Een aantal belangrijke zaken kon niet meer of moest met minder genoegen nemen. Minder pagina's Pijp Krant, om maar eens een voorbeeld te noemen. Andere belangrijke interne organisatorische zaken moesten uitgesteld worden. Geen geld voor vervanging van delen van het meubilair, geen verbetering van het computerpark.

'Het mes van tafel'

De eerstvolgende reactie van de stadsdeelwethouder was de eis dat het wijkcentrum de invloed van bewoners sterk zou terugbrengen en het personeel zou overdragen aan een andere stichting. In dat geval wilde het stadsdeel mogelijk eenmalig bijspringen door het financiële tekort te dichten. Ze was niet bereid mee te werken aan het structureel oplossen van organisatorische problemen door geld vrij te maken voor een coördinator annex directeur. Zelfs niet als het wijkcentrum mee zou gaan met haar toch al vergaande eisen.

We lieten het stadsdeel weten dat ze mag verwachten dat de afgesproken prestaties geleverd worden. Daar zit ook niet het probleem, wat het wijkcentrum belooft te leveren doet ze, en vaak nog veel meer. Het is alleen niet de bedoeling dat het stadsdeel op de stoel van de uitvoerder gaat zitten. Het stadsdeel moet niet gaan voorschrijven hoe

een organisatie in de wijk in elkaar zit. We wilden een directeur kunnen aanstellen, niet het stadsdeel op de stoel van de directeur.

Toen duidelijk werd dat het wijkcentrum niet wilde meewerken bleek er opeens wel een ton beschikbaar op de stadsdeelbegroting voor het inhuren van een extern adviesbureau. Dat zou moeten zorgen voor een samengaan van de verschillende wijkcentra in het stadsdeel, en het op verre afstand zetten van de invloed van de bewoners. Het voornemen ging gepaard met een formele aankondiging aan de wijkcentra dat de subsidierelatie gewijzigd zou worden.

Gelukkig konden we de raadsleden duidelijk maken dat dwang in deze niet tot een oplossing leidt. Dat een langstlepend gevecht tussen stadsdeel en wijkcentrum voor niemand goed is. Het kost tijd en energie, terwijl we ons allemaal juist willen inzetten voor zaken die de buurt ten goede komen.

De goede kant op

Inmiddels gaat het financieel dus de goede kant op met Ceintuur. Het dure adviesbureau van het stadsdeel heeft nog geen enkel nuttig advies geleverd. Personeel en vrijwilligers bij Ceintuur staan nu voor de taak om de organisatie te verbeteren en om praktische knelpunten op te lossen. Gelukkig gaat in de tussentijd het goede werk gewoon door. Het Natuur- en Milieuteam levert haar prestaties,

net als het Wijksteunpunt Wonen. Het opbouwwerk is betrokken bij vele goede projecten in de wijk en geeft waar nodig en mogelijk aanzet voor nieuwe. De denktank voor het terrein van het Gemeentearchief wordt actief ondersteund, net als de Huurdersvereniging in haar plan om de bewoners te betrekken bij de discussie over een breed gedragen woonvisie (zie elders in deze krant).

Met de wethouder is opnieuw gesproken om te bekijken hoe wijkcentrum en stadsdeel elkaar kunnen helpen in plaats van in de clinch te liggen. Wij willen de nog bestaande problemen zo snel mogelijk oplossen en dan weg uit de discussie over organisatie. Aan de slag met de zaken in de wijk die om aandacht en energie vragen.

Afscheid

Op 10 januari organiseert het wijkcentrum een nieuwjaarsborrel. Nu eens niet in het wijkcentrum, maar in onze buurtbioscoop Rialto. We nemen dan afscheid van een aantal personeelsleden en ook van de oud leden van het Dagelijks Bestuur. Deze mensen hebben zich allemaal met veel elan ingezet voor de buurt en verdienen het in het zonnetje gezet te worden. Iedereen die het wijkcentrum een warm hart toedraagt is van harte welkom, zie de uitnodiging op pagina 2.

Tjerk Dalhuisen, lid Algemeen Bestuur

'Talk of the Town': jouw mening over kunst in De Pijp

Detail van het kunstwerk van Thom Pucky bij de Vredeskerk. Wat vind je ervan?

Vind je het interessant om met medebuurtonen en professionals kunstwerken te bekijken en te bestuderen? En er dan met behulp van deskundigen verslag van te doen op radio, internet en in deze krant? 'Talk of the Town', een project van het 'Domein voor kunstcritiek' maakt dit mogelijk.

Je gaat samen met buurtbewoners, kunstenaars, kunstkenneren en cultuurjournalisten op zaterdag 15 maart een wandeling maken langs een aantal kunstwerken in De Pijp. Daarna breng je je mening over deze kunstwerken onder woorden. Deze mening wordt gepubliceerd in De Pijp Krant en op de website van het stadsdeel. Een radiomaker maakt hierover samen met jou een programma dat lokaal wordt uitgezonden. De begeleiding van 'Talk of

the Town' bestaat uit deskundigen op het gebied van cultuur, journalistiek en radiomaken.

Geïnteresseerd? Stuur een briefje met je persoonlijke gegevens en een paar regels waarom je graag wilt meedoen aan:

'Talk of the Town'
p/a Ostadetheater
Van Ostadestraat 233d
1073 TN Amsterdam.

Of mail naar
Janneke van Moerel
(info@ostadetheater.nl)

Lezingen

Onder de titel 'Talk of the Town: Kunst in de geest van het Allerhoogste' nodigen het Domein voor Kunstcritiek en het Ostade-theater je uit voor een reeks lezingen over kunst met als inspiratiebron het goddelijke. Locatie: het Ostadetheater.

Over christelijke en islamitische kunst Donderdag 14 fe-

bruari om 20:00 uur door Charlotte Huygens (Conservator Islamitisch Cultuurgebied) en Judikje Kiers (directeur Museum Amstelkring, Ons' Lieve Heer op Solder)

Over joodse kunst Donderdag 21 februari 20:00 uur door Hetty Berg (conservator Joods Historisch Museum)

Over hindoeïstische en boeddhistische kunst Zondag 9 maart om 20:00 uur door Ben Meulenbeld (conservator Zuid Azië van het Tropenmuseum)

'Talk of the Town'en 'Talk of the Town: Kunst in de Geest van het Allerhoogste' worden georganiseerd in het kader van het Babelfestival. Het Domein voor Kunstcritiek bedacht het project en voert het uit in samenwerking met het Ostadetheater en onder meer het Wijkcentrum Ceintuur. Stadsdeel Oud-Zuid is de opdrachtgever.

Meer informatie:
www.domeinvoorkunstcritiek.nl en
www.ostadetheater.nl

de geveltuinman

Oh Tannenbaum

Ze sleepte een enorme boom achter zich aan. Het was een wonder dat mijn buurvrouw met haar naaldhakken dit gevaarte in beweging kon brengen. "Heb ik geen mooie dennenboom gekocht?" Ze slaakte een diepe zucht toen ze de kerstboom bij de voordeur op de stoep legde. Ik wierp een blik op de boom. "Dat is helemaal geen dennenboom, het is een spar". Ze was verbaasd. "Met kerst heb je toch een dennenboom in huis?" Ik wees naar één van de takken van de boom. "Zie je die bladknop? Daar komt één bladstengeltje uit, dat is wat we de naald noemen. Als je één naald ziet is het een spar, komen er twee naalden uit de knop dan is het een dennenboom." Ze geloofde me nog niet helemaal en zei: "Maar we zingen toch het liedje 'Oh dennenboom'? Ik verklaarde: "Dat komt uit het Duitse liedje 'Oh Tannenbaum', en een Tannenbaum is het Duitse woord voor sparrenboom. Ze hebben het vertaald met dennenboom omdat dat woord er meer op lijkt. Weet je trouwens dat we vroeger met kerst in de kerk helemaal geen boom hadden? Dat vonden ze maar een heidens gebruik dat je van het christelijke geloof zou afleiden." Ze luisterde niet meer en pakte de stam van de boom. "Wil je me helpen hem de trap op te dragen, dan kan ik met de kerst van mijn spar genieten." Met haar frêle handen probeerde ze de enorme boom te omvatten. "Wil je misschien een paar takken hebben van mijn 'heidense' boom?" Het ding was zichtbaar te groot voor haar. "Of leidt je dat soms teveel af van je geloof?" Nu had ze me even te pakken. "Nee hoor, maak je geen zorgen, een paar sparrentakken leiden mij niet in verzoeking. Bovendien past je boom dan door je deur en kan ik met die takken tijdens kerst ook nog een beetje van jouw spar genieten."

de redactie

tekst en beeld Maarten Wesselink

Milieu? Doe-het-zelf!

Wat kunnen we zelf doen? Wat kunnen we gezamenlijk veranderen? Doe mee met drie actiegerichte avonden van 20:00 tot 22:00 uur! Na een intro zelf aan de slag.

Woensdag 16 januari
Water in ons milieu
Intro: Eric Baars van Waternet

Woensdag 23 januari
Energie rondom het huis
Intro: Rene Fonck, Energieconsulent

Woensdag 30 januari
Gezonde Lucht
Intro: Machiel Postma van Milieucentrum Amsterdam

Aanmelden bij Lilian Voshaar t. 400 45 03 of via werkgroep. milieu.la21@wijkcentrumceintuur.nl

Meer informatie: www.wijkcentrumceintuur.nl/nieuws

Gezocht: vrijwilligers

Het Van Ostadetheater zoekt mensen die willen helpen bij de kassa en de bar. De kassamedewerker verzorgt de kaartverkoop, verstrekt informatie aan het publiek, fungeert als zaalwacht, maakt schoon en assisteert bij de bar. De barmedewerker verkoopt drankjes en versnaperingen en verzorgt de schoonmaak van de bar en foyer.

Affiniteit met theater, goede sociale- en rekenvaardigheden, bestand zijn tegen drukte en een goede beheersing van de Nederlandse taal zijn voor deze plek belangrijk. Horeca-ervaring is mooi meegenomen maar geen vereiste. Je moet wel minimaal één middag of avond in de veertien dagen beschikbaar zijn. Het Van Ostadetheater biedt een leuke en interessante werkomgeving én de mogelijkheid om gratis voorstellingen te bezoeken!

Interesse? Neem dan contact op met Frank Molenkamp, tel. 020-6712417 of stuur een mailtje naar info@ostadetheater.nl.

Voor theaterliefhebbers!

Nieuwe Hollandse pot

Omslag van 'Melting Pot' van de schrijvers Paula Yuen Lie Sie (rechts op de achterflap) en Iris de Ridder (links). Uitgeverij: Inmerc bv, Prijs: 19,95, ISBN: 9789066116566

Redacteurs Sharita Bhikharie en Birgit Prinz verzamelen beiden kookboeken. Sharita leest ze vooral als inspiratiebron. Koken doet ze aan de hand van wat zij van huis uit meekreeg en op basis van ervaring. Birgit leest haar kookboeken niet alleen, maar kookt er ook regelmatig uit om zo haar kennis en ervaring uit te breiden. Samen nemen ze het zojuist verschenen kookboek 'Melting Pot' onder de loep.

Melting Pot

De vriendinnen Paula Yuen Lie Sie en Iris de Ridder stelden het kookboek 'Melting Pot' samen met recepten die nieuwe landgenoten vanuit hun diverse achtergronden mee naar Nederland namen.

Het is geen standaardkookboek geworden, maar een heel fijn kijken en leesboek met in ieder hoofdstuk 'human interest' verhalen over de culinaire achtergrond van de multiculturele thuiskoks. Door het gebruik van inleidende verhalen wordt het boek 'à la Jamie Oliver' uitgetild boven een doorsnee kookboek.

Wat vooral opvalt is dat 'Melting Pot' rijk is geïllustreerd met mooie, smakelijke en vooral sfeervolle foto's. Op de foto's zijn niet alleen de ingrediënten en gerechten vastgelegd, maar ook leuke huis-, tuin- en keukentafereelen. De amateurkoks staan in hun eigen Hollandse keukentje te koken en dat

maakt de sfeer in het boek intiem en de uitstraling laagdrempelig.

Duidelijk en handig

De foto's vinden ze echt prachtig, maar de genummerde onderschriften die erbij horen zijn een grote puzzel. Als je het systeem van de nummering eenmaal door hebt, is het wel te plaatsen. Maar het had ook makkelijker gekund.

Daar staat tegenover dat de recepten duidelijk zijn geschreven en daarom goed te volgen zijn. De benodigdheden staan apart vermeld en achter in het boek is zelfs een overzicht te vinden met moeilijker verkrijgbare producten en de soort winkels waar je die kunt kopen. Dat laatste vinden ze allebei erg handig. Hoewel er achter in het boek een register zit mist Birgit wel een duidelijke inhoudsopgave voorin.

Zin

Voor Sharita zijn de verhalen van de koks de belangrijkste kwaliteit van het boek. Die leveren het gevoel achter een recept en daar gaat het haar om. Birgit houdt eigenlijk helemaal niet van kookboeken met te veel verhalen en sfeerfoto's, maar maakt voor dit boek toch een uitzondering omdat zij, en dat deelt zij met Sharita, nieuwsgierig is naar de culturele achtergrond van de nieuwe landgenoten en hun eetgewoonten.

'Melting Pot' is letterlijk en figuurlijk een geslaagde samensmelting van drie 'ingrediënten', te weten multiculturele recepten, kleurrijke foto's en boeiende verhalen van de koks. Ze krijgen zin om de recepten uit te proberen en daar dient een kookboek tenslotte voor.

tentoonstelling De Pijp in Actie

Actiefoto's van de kleurrijke historie van De Pijp, uit het beeldarchief van Wijkcentrum Ceintuur. Bewoners, krakers en huurders op de barricaden voor gerechtigheid. Fototentoonstelling samengesteld door Harriet Sebring, Peter Lange en Lilian Voshaar. Te zien in het Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133 tussen 10.00 en 16.30 uur vanaf woensdag 9 januari.

Onder begeleiding van luide trommels neemt de buurt de Ferdinand Bolstraat over en legt - voor even - een NZ-fietsroute aan. (foto: Peter Lange)

Feestwinkel van Witbaard bestaat al 108 jaar

Fotografie: Peter Lange

De feestwinkel van de familie Witbaard aan de Ferdinand Bolstraat is één van de oudste en misschien wel de oudste winkel in De Pijp. De telling begint in het jaar 1900, omdat winkels vanaf dat jaar officieel geregistreerd werden. Goed mogelijk dat deze vrolijkste winkel in De Pijp al veel langer bestaat.

Aanvankelijk was het vooral een bruiloftswinkel, waar vlaggetjes, hoedjes en ballonnen verkocht

werden. Honderd jaar later is dit bruilofts assortiment flink uitgebreid met allerhande decoraties voor op de bruidstaart, die nu feestelijk in de etalage staan. Bovendien is er een overdaad aan feestartikelen te koop voor verkleedfeesten zoals carnaval en halloween.

December is de topmaand voor de familie Witbaard, die de zaak al ongeveer vijftig jaar beheert (en ook nog een filiaal in Hilversum heeft). Dan komen Sint en Piet in fluwelen pakken met goudkleurige biezen in de etalage te staan en hangen er aan het winkelplafond witte gekrulde lange baarden op een rijtje. Als het heerlijke avondje voorbij is, wordt de etalage de volgende dag uitgeruimd om plaats te maken voor vuurwerk.

Kerst is minder belangrijk voor de zaak. "Er worden wel kostuums van kerstmannetjes en kerstvrouwjes verkocht, maar Kerst wordt bij ons ondergesneeuwd door Oud & Nieuw", aldus eigenaar Johan Witbaard.

De drie laatste dagen van het oude jaar staat de relatief kleine winkel stampvol met klanten, die komen voor de Magnum series vuurwerk, zoals de gekleurde en fluitende 'Darling Flyby's', de 'Stockholm Zenith' met een rode staart, die een groene blink wordt met paarse sterren en 'Spinning that wheel', een draaiende fontein die een cirkel van vuur geeft. Er zal dit jaar ook weer veel geld aan worden uitgegeven.

Maar zover is het nog niet.

Verkoopster Charlotte toont ons alerhande cadeautjes, fopspullen uit het assortiment, zoals nepsigaretten, jeukpoeder en fluitjes. Die laatste zijn bedoeld voor op de uitlaat van de auto om het geluid van een fluitketel mee te imiteren.

Vervolgens gaat ze ons voor op de trap naar de eerste etage, waar kleurrijke kostuums in rekken hangen en tientallen verschillende hoeden en petten op planken opgestapeld liggen. Dit is het verkleedparadijs voor archetypen, de oertypen zoals de cowboy, de non en de verpleegster. Er zijn ook kant en klare kledingpakketjes voor een 'sexy nurse' in lingerie. En kledingpakketjes van de duivel, die het ook altijd goed doen. Deze kledingpakketten worden in

China op de goedkoopste manier voor de westerse markt gefabriceerd en ze worden al zo'n twintig, vijftwintig jaar geïmporteerd vanwege de lage productiekosten, vertelt Johan Witbaard. Zelf houdt hij het meeste van maskers: "Maar je ziet mij heus niet elke week feestvieren", zegt hij serieus.

Er is ook een grote voorraad siliconen neuzen, monden en plastic tanden. Tip voor degene die zich operatief wil laten ombouwen: Met zo'n nieuwe neus, nieuw gebit of haarstukje uit de feestwinkel van Witbaard ben je heel wat sneller en goedkoper uit!

Sandra van Beek

Kerst: Wat is waar?

"Zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde hem in doeken en legde hem neer in een kribbe; want in het nachtverblijf was voor hem geen plaats". Iedereen die in zijn leven al eens een christelijke kerst heeft gevierd kent deze zin uit het evangelie van Lucas. Daarna gaat de bijbeltekst verder met de aanbedding van Jezus door de herders. Wie van ons heeft daarbij niet de stal voor ogen, waar Jozef en Maria met het kindje Jezus omringd worden door de os, de ezel en het lam? Vreemd genoeg wordt de stal met de dieren niet genoemd in de vier evangelieën. Waar komen die dieren dan wel vandaan? De os, de ezel en het lam waren de symbolen van Julius Caesar, de eerste Romeinse Keizer. Is het toeval of zouden beide levensverhalen in de eerste eeuwen na Christus met elkaar verweven zijn? Er zijn historici die dat laatste beweren. Een goed verhaal heeft een sterke

verbeeldingskracht maar is niet altijd gebaseerd op feiten. Toch nemen we verhalen vaak voor waar aan, maar we laten ons ook weer niet alles wijs maken. Krakers bijvoorbeeld, die een stuk grond in de buurt bezetten uit idealistische motieven, niet iedereen gelooft het. Het verhaal gaat dat krakers de laatste jaren steeds gewelddadiger zijn geworden en boobytraps plaatsen in panden die door de politie ontruimd worden. Is dat waar of zijn er misschien lieden die het ons willen doen geloven? Er zijn krakers die dat laatste beweren. En ondertussen gaat het verhaal door, dat niet altijd op feiten is gebaseerd, maar wel een sterke verbeeldingskracht heeft.

Je zou jezelf af kunnen vragen wie er baat bij heeft, dat we ons vaak laten verleiden in een verhaal te geloven.

Maarten Wesselink

Programma Oranjekerk

*Zo 16 december 16:00 – 17:00

Kerstconcert bij muziek op de zondagmiddag door Canticum Anglicum o.l.v. Marga Schouten

*Za 22 december 11:30 – 14:30

Levende Kerststal in de Oranjehof, de tuin naast de Oranjekerk en een programma in de kerk voor kinderen, ouders en passanten met muziek, kleuren, kerstverhaal en chocolademelk.

*Zo 23 december 10:00 – 10:45

Kinderkerstfeest met een kinderspel bekende kerstliederen en kerstkransjes

*Kerstavond 22:00 – 23:30

Kerstnachtdienst met ds. Joke van der Velden. Thema "wonder boven wonder!". Vanaf 21.30 uur Chocolademelk en kerstbrood. Met cantorij o.l.v. Annemart Franken en extra musici

*1e Kerstdag 10:00 – 11:00

1e Kerstdag viering met ds. Joke van der Velden. Thema: "dat geloof je niet!" Met cantorij o.l.v. Annemart Franken. Organist Jos van der Bijl

*Ma 31 december 17:00 – 18:00

Oudjaarsdienst met ds. Joke van der Velden

*Di 1 januari 11:00 – 11:45

Nieuwjaars ochtendgebed met ds. Joke van der Velden. Appelflappen bij de koffie na de dienst!

Vanaf zondag 6 januari 2008 iedere zondag weer om 10 uur!

Meer informatie: www.oranjekerk.org

Programma Vredeskerk

*Kerstavond 17:00

Kerstviering voor en door kinderen. Zij spelen zelf het kerstverhaal mee en mogen als schaap, herder of engel naar de kerk komen. Er

worden ook veel kerstliedjes gezongen.

*Kerstavond 20:30
Eerste nachtmis. Het Salve Reginakoor zingt een latijnse mis en kerstliederen.

*Kerstavond 23:00
Tweede nachtmis met medewerking van het Canticum Anglicum (engelse koormuziek) en kerstliederen.

*1e Kerstdag 10:30
Hoogmis van Kerstmis. Het Salve Reginakoor zingt een latijnse mis en kerstliederen.

*Nieuwjaarsdag 14:00
Voordracht van de Gijsbrecht van Aemstel door voordrachtskunstenaar Herman van Elteren.

Muzikale medewerking: Michiel Mirck, spinet en Marianne Ketel, zang

Meer informatie: www.amsterdam.vredeskerk.nl of 662 69 09